

MONS. STANISLAV STOLÁRIK

rožňavský biskup
Námestie baníkov 20
SK - 048 01 Rožňava

Rožňava 2. február 2022
Prot. č.:36/2022

SLOVO PASTIERA (14) SPOLOČNE NA SYNODÁLNEJ CESTE

Drahí bratia a sestry, všetci zasvätení,

srdečne vás pozdravujem pri príležitosti Sviatku Obetovania Pána, ktorý slávime aj ako Deň zasväteného života. Kvôli zhoršenej situácii pandémie a nariadeniam v súvislosti s ochorením Covid 19, nie je možné spoločné stretnutie sa s vami všetkými, preto sa vám chcem prihovoriť týmto listom, ktorý sa týka témy, ktorou žije celá Cirkev a s ktorou ste sa už isto oboznámili vo svojich rehoľných spoločenstvách i pri iných príležitostiach.

10. októbra 2021 zahájil pápež František pri slávení bohoslužby v Ríme „synodálnu cestu cirkvi“. O čo ide? Cirkev potrebuje reformu, či uzdravenie a oživenie. Čo chýba našim farnostiam, aby boli rastúcim spoločenstvom, ktoré vydáva presvedčivé svedectvo o Kristovi? Čo chýba našim rodinám, aby boli živou cirkvou v malom? Čo musíme robiť, aby sme vedeli podávať vieru ďalším generáciám, aby nám nechýbali kňazi, aby sme prispeli k rozvoju kresťanskej kultúry?

Pápež František volá k spolupráci všetkých, pretože všetci sme spoluzodpovední za cirkev. Pápež nám kladie otázky a čaká odpovede, ktoré majú byť spoločným dielom. Nechajme sa povzbudiť aj niektorými myšlienkami Vatikánskeho listu zasväteným na tento rok s názvom: „Vstúpiť do synodálnej dynamiky načúvania“ (25. januára 2022). Spoločné kráčanie synodálnou cestou zdôrazňuje „spoluúčasť“:

„...aby sme každého z nás pozvali k tomu, aby prispel svojim podielom, zapojil sa, nech skutočne nikto nie je vylúčený alebo sa cítil byť vylúčený z tejto cesty; nikto by si nemal pomyslieť „mňa sa to netýka“. Všetci sú pozvaní vstúpiť do „dynamizmu vzájomného počúvania, ktoré sa uskutočňuje na všetkých, úrovniach Cirkvi, zapojac celý Boží ľud“ (Pápež František Rímskej diecéze, 18. septembra 2021). (...) Na tejto ceste Cirkvi sa pýtajme, drahí bratia a sestry, ako sa v našich komunitách počúvame: kto sú sestry a bratia, ktorých počúvame, e ešte skôr, prečo ich počúvame?“ (...) Napokon „všetko vložíme do Božích rúk prostredníctvom modlitby, nevyhýbajúc sa námahe svedčiť o nádeji, ochotní prehrať, len aby sa budovala tá spoločná cesta. Táto cesta začína počúvaním, teda vytvorením priestoru pre druhého v našom živote, tým, že berieme vážne to, čo je pre neho dôležité. Spoluúčasť tak nadobúda štýl spoluzodpovednosti“, (...) a treba „osloviť všetkých, cítiť, že sme všetci bratia a sestry, spolu v živote a v dejinách, ktoré sú dejinami spásy.“

V súčasnej dobe sme chorí individualizmom a nedávame dostatočnú príležitosť Duchu Svätému, aby z nás budoval živé spoločenstvo Cirkvi. Spoločná odpoveď nevznikne presadením názoru, ktorý prekričí druhých, ani demokratickým hlasovaním, kde sa presadí väčšina. Ide predovšetkým o spoločné načúvanie, čo nám hovorí Duch Svätý. Svätý Otec František pri

stretnutí s účastníkmi plenárneho zhromaždenia Kongregácie pre náuku viery 21. januára (2022), sa zamerail na tri ústredné témy: ľudská dôstojnosť, praktizovanie rozlišovania a kľúčová úloha viery. V súvislosti s praxou rozlišovania poukázal aj na synodálny proces, v ktorom je v súčasnosti Cirkev ponorená:

„Tiež by som sa tu chcel zamerať na potrebu rozlišovania v synodálnom procese. Niektorí ľudia si možno myslia, že synodálny proces spočíva v tom, že každého vypočujeme, urobíme prieskum a spočítame výsledky. Toľko hlasov, toľko hlasov, toľko hlasov... Nie. Synodálna cesta bez rozlišovania nie je synodálnou cestou. Na synodálnej ceste je potrebné neustále rozlišovať názory, pohľady, úvahy. Nemožno ísť synodálnou cestou bez rozlišovania. Práve toto rozlišovanie urobí zo synody skutočnú synodu, v ktorej je – povedzme to tak – najdôležitejšou postavou Duch Svätý, a nie akýsi parlament alebo prieskum názorov, ktorý môžu robiť médiá. Preto podčiarkujem: rozlišovanie je v synodálnom procese dôležité.“

Nestačí nám len náš um, treba nám rozlišovať v Duchu Svätom. Preto sa nám treba modliť, aby sme hlas, volanie Ducha Svätého pre naše časy zachytili, pochopili a kráčajúc synodálnou cestou, spolu realizovali, k čomu nás On – Boží Duch volá.

Celú cestu nech sprevádza sila modlitby, ako to zdôrazňuje kardinál Grech, generálny sekretár synody, lebo „táto cesta nie je možná bez vzájomného počúvania a bez počúvania Ducha Svätého, bez modlitby. (...) Modlitba otvára srdce a uši počúvaniu, robí nás vnímavými na pôsobenie Ducha Svätého, starostlivými voči potrebám druhých a sveta.

Bez modlitby osobnej i spoločnej s bratmi a sestrami, nie je možné rozlišovanie. Synodalita si vyžaduje osobné i komunitné obrátenie, ktoré pramení v modlitbe a je ňou udržiavané. Vaša modlitba, ktorá vyviera z ticha a kontemplácie, môže byť pre celú Cirkev veľkou pomocou.

Preto sme sa rozhodli iniciovať toto svetové modlitebné podujatie pod názvom „Cirkev na ceste. Modli sa za synodálnu Cirkev“, ktoré bude sprevádzať celú synodálnu cestu. (...)

Teší ma, že práve vy, sestry a bratia povolání do mníšskeho a kontemplatívneho života, začínate tkať túto neviditeľnú niť modlitby (...) Snívame o tom, aby to bola modlitba, ktorá sa zrodí z vášho spoločenstva.

Rozhodli sme sa začať modlitbou, pretože táto základná skúsenosť vášho bežného života nie je pre všetkých v dnešnom svete zrejmá. Modlitba môže byť považovaná za stratu času, ak si pomyslíme na všetky naliehavé potreby, trápenia a núdzu, ktoré existujú. My však vieme, že modlitba je dýchaním duše a srdca, v ktorom sa nám prihovára Pán. Ako hovorí pápež František: „Modlitba je srdcom misie Cirkvi.“ (kardinál Mario Grech, generálny sekretár, Vatikán 1.10. 2021) Aj z tohto dôvodu nariadujem v našej diecéze, aby od 2. februára 2022 sme sa pred záverom každej sv. omše, po modlitbe za kňazov, pomodlili aj modlitbu za synodálnu cestu.

Sv. Pavol v liste Kolosanom píše, že na poznanie Božej vôle je potrebné sa modliť, pretože poznanie Božej vôle je dar: „...neprestávame sa za vás modliť a prosiť, aby ste boli naplnení poznaním jeho vôle...“ (Kol 1,9). Dôležitá je pre nás aj skúsenosť starozákonného proroka Daniela. Ten, keď sa modlí o dar poznania, dostane ho až po troch týždňoch pôstu. Zjaví sa mu anjel a hovorí: „Od prvého dňa, čo si si upriamil srdce, aby si pochopil a pokoroval sa pred svojím Bohom, sú vyslyšané tvoje slová a ja som prišiel pre tvoje slová“ (Dan 10,12). Prečo tak neskoro, keď ho Boh vyslyšal hneď? Prorok musel v modlitbe a pôste dozrieť, aby správne porozumel a dobre prijal poznanie od Boha.

Ďalším krokom je vlastné stíšenie a pokorné načúvanie. Milujem toho, kto hovorí, a preto mu neskáčem do reči, ale nechám ho dohovoriť. Pokiaľ chceme správne poznávať Božiu vôľu, musíme byť pokorní, pretože len pokora očisťuje naše názory a pocity.

Aby sme mohli bezpečne poznávať Božiu vôľu v jednotlivých situáciách, je potrebné: odmietnuť ducha sveta. „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé“ (Rim 12,2), píše sv. Pavol Rimanom.

Drahí bratia a sestry, obnova cirkvi začne v rodine či v rehol'nom spoločenstve, keď začneme spolu hovoriť týmto spôsobom. Rovnako tak to bude v našich farnostiach, alebo medzi spolupracovníkmi. Nevzdávajme sa, keď sa nám to nepodarí hneď, ale začnime pokorne znova.

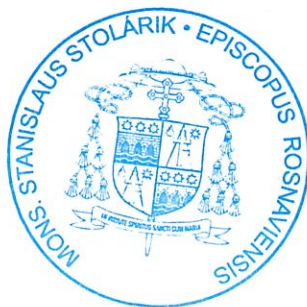
Konečné rozlíšenie – rozhodnutie urobí v modlitbe predstavený rehole – farár/farský administrátor vo farnosti, v diecéze biskup, v Cirkvi pápež. Každý pritom rešpektuje svoje kompetencie a pôsobenie Ducha Svätého v dejinách.

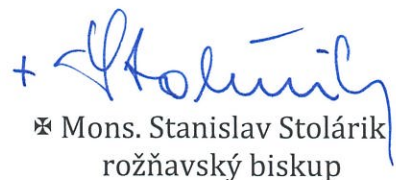
Bratia a sestry, verím, že sme už začali odporúčanú komunikáciu v rodinách, farnostiach, v rehol'ných komunitách, kde máme veľkú príležitosť k synodálnej ceste, pretože máme vedľa seba človeka, ktorého potrebuje každý. Zapojme sa vo svojich farnostiach a spolu s kňazmi hľadáme v modlitbe uvedeným spôsobom odpovede na pápežove otázky. Všetci môžeme mať spoluúčasť na oživení farnosti, v ktorej žije Cirkev.

V našej diecéze som menoval koordinátorov synodálneho procesu v Rožňavskej diecéze – Mons. Michala Jenču, generálneho vikára, vdp. Petra Kovaliča a vdp. Petra Fábiana, cez ktorých sa koordinuje synodálna cesta v jednotlivých farnostiach.

Dnes ďakujem zvlášť zasväteným za vaše denné úsilie byť v Cirkvi, vo svete nasledovníkmi Ježiša Krista, jeho učeníkmi, ktorí poslaní Bohom cez svojich predstavených, ohlasujete evanjelium života, prežívajúc špecifické poslania podľa charizmy, ktorú ste dostali od Pána. Ďakujem vám za vašu vernosť, obety a modlitby, za všetky skutky, ktorými povzbudzujete vo viere a láske všetkých, s ktorými sa stretávate a ktorým slúžite.

Mám nádej, že čas obmedzení, ktoré neumožňujú spoločné stretnutia všetkých, sa pomíne a príde chvíľa aj nášho osobného stretnutia. Žehnám vám, všetkým dielam, ktorými šírite Božiu slávu a preukazujete lásku ľuďom. Nech vás na ceste vášho života, povolania i poslania sprevádza Panna Mária, Matka a Učiteľka života úplne odovzdaného Bohu a sv. Jozef nech je vašim ochrancom a pomocníkom pri budovaní láskyplného „nazaretského“ domu vašich komunít.

+
✠ Mons. Stanislav Stolárik
rožňavský biskup

Všetkým komunitám zasvätených v Rožňavskej diecéze